

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5060/06
01.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom suda Goranom Josifovim, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA" u vlasništvu AA, koju po punomoćju zastupa AB, advokat, protiv tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, radi poništaja rešenja Poreske uprave - Regionalnog centra Kragujevac, br. 01-47009-1-00143/2006-3/1 od 14.4.2007. godine i br. 01-47009-1-00143/2006-3 od 23.8.2006. godine, u predmetu inspekcijских mera, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 01.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVAJU rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave - Regionalnog centra Kragujevac, br. 01-47009-1-00143/2006-3/1 od 14.4.2007. godine i br. 01-47009-1-00143/2006-3 od 23.8.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je podneo tužbu u upravnom sporu protiv tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, radi poništaja rešenja Poreske uprave, Regionalnog centra Kragujevac, br. 01-47009-1-00143/2006-3 od 28.3.2006. godine, a kojim je odbijena, kao neosnovana, njegova žalba izjavljena na rešenje Poreske uprave, Filijale Kraljevo br. 47-00224/15/2006-050-010 od 18.7.2006. godine, a kojim je tužiocu, kao poreskom obvezniku, u cilju otklanja utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti u postupku terenske kontrole evidentiranja svakog pojedinačnog prometa preko fiskalne kase naloženo preduzimanje radnji bliže označenih u dispozitivu tog rešenja. U tužbi je naveo da osporeno rešenje pobija zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, pa je sa razloga bliže navedenih u istoj predložio da sud istu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Vrhovni sud Srbije je podnetu tužbu dostavio na odgovor tuženom organu, koji je podneskom od 07.5.2007. godine, obavestio sud da povodom pokrenutog upravnog spora, radi otklanjanja povrede pravila postupka doneo rešenje br. 01-47009-1-00143/2006-3/1 od 14.4.2007. godine, kojim je u stavu I dispozitiva izmenio osporeno rešenje i to tačkom 1 u pogledu lica koje donosi rešenje, tako što se u uvodu rešenja, u prvoj rečenici posle izraza: "Regionalni cenar Kragujevc", dodaje izraz: "i to direktor BB, na osnovu ovlašćenja ministra finansija Republike Srbije, rešenje 08 br. 112-01-1/46-2006 od 02.2.2006. godine" i pod tačkom 2 u oznaci ovlašćenog lica koje potpisuje rešenje, tako što se kao potpisnik rešenja označava "direktor Republičkog centra Kragujevac Vladan Šekularac". U stavu II dispozitiva tog rešenja je navedeno da u ostalim delovima ostaje na snazi rešenje Ministarstva finansija - Poreske uprave, Regionalnog centra Kragujevac iz stava I dispozitiva, a kojim je odbijena žalba AA, vlasnika "AA", izjavljena na rešenje Ministarstva finansija - Poreske uprave, Filijale Kraljevo, br. 47-00224/15/2006-050-010 od 18.7.2006. godine.

Vrhovni sud Srbije je primerak novodonetog rešenja dostavio tužiocu da se izjasni da li je zadovoljan tim rešenjem i da li tužbu proširuje na isto, pa je tužilac dostavio podnesak 06.8.2007. godine u kome je izjavio da nije zadovoljan naknadno donetim rešenjem tuženog organa i da ostaje kod podnete tužbe u celosti, s tim što istu proširuje i na naknadno doneto rešenje od 14.4.2007. godine i predložio je da sud poništi oba rešenja tuženog organa.

Postupajući u granicama zahteva tužioca iz izjave o proširenju tužbe na novodoneti akt, a imajući u vidu da su osporena rešenja doneta u istoj pravnoj stvari, Vrhovni sud Srbije je ocenio zakonitost oba rešenja tuženog organa i našao da je tužba osnovana.

Ovo s toga što je osporeno rešenje br. 01-47009-1-00143/2006-3/1 od 14.4.2007. godine, tuženi organ doneo primenom odredbe člana 154. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji ("Službeni glasnik RS", br. 80/02... 61/05) kojim je propisana mogućnost poništaja i izmene poreskog rešenja u vezi sa upravnim sporom. Ovom odredbom navedenog Zakona ovlašćeni poreski organ, protiv čijeg je rešenja pokrenut upravni spor, može do okončanja spora da poništi ili izmeni svoje rešenje iz onih razloga iz kojih bi sud mogao da poništi rešenje i to samo ako se na taj način otklanja nepravilnost ili nezakonitost u postupku donošenja rešenja i ako se time poreski obveznik ne dovodi u nepovoljniji položaj. U primeni ovog instituta tuženi organ je bio dužan da donese potpuno novi akt kojim će odlučiti o zahtevima tužbe, te u slučaju da iz uvaži iz razloga iz kojih bi sud mogao da poništi rešenje, da novim rešenjem zameni u celini rešenje koje je bilo predmet upravnog spora i konstatuje da se tim rešenjem zamenjuje prethodno doneto rešenje i to u celosti.

Međutim, tuženi organ je doneo rešenje kojim je izvršio samo izmene u uvodu rešenja i potpisu ovlašćenog lica i konstatovao da u ostalim delovima ostaje na snazi ranije doneto rešenje koje se tužbom osporava, što je suprotno navedenoj odredbi zakona i pravnoj prirodi instituta poništavanja i izmene poreskog rešenja u vezi sa upravnim

navedenoj odredbi zakona i pravnoj prirodi instituta pomistavanja i izmene poreskog rešenja u vezi sa upravnom sporom. Naime, zakonom je data mogućnost svojevrzne samokontrole upravnog akta od strane izdavaoca, koja se ne pokreće po službenoj dužnosti već povodom tužbe ovlašćenog tužioca i to tako što je pružena mogućnost poreskom organu da naknadno uspostavi zakonitost sopstvenog rada, izbegavajući sudsku presudu i svoju raniju odluku zameni novom, različitom od prvobitne, s tim da nova odluka deluje ex tunc, brišući sve proizvedene pravne posledice ranije odluke. Kako tuženi organ povodom upravnog spora nije doneo novo rešenje kojim je u celosti izmenio osporeno rešenje, sa pravnim dejstvom od momenta donošenja osporenog rešenja, već je izvršio samo delimičnu izmenu i ostavio na snazi osporeno rešenje u neizmenjenom delu, Vrhovni sud Srbije je našao da su donošenjem ovog rešenja povređena pravila poreskog postupka od uticaja na rešenje upravne stvari.

Kako je Vrhovni sud Srbije poništio novodoneto rešenje iz navedenih razloga, to je ocenio zakonitost rešenja istog organa br. 01-47009-1-00143/2006-3 od 23.8.2006. godine, koje je ostalo na snazi, a doneto je u istoj pravnoj stvari. Pri tom je našao da su i donošenjem ovog rešenja povređena pravila upravnog postupka, jer je rešenje donelo Ministarstvo finansija Republike Srbije - Poreska uprava - Regionalni centar Kragujevac, a potpisao ga je samostalni izvršilac GG, za koga se nezna u kom svojstvu potpisuje rešenje. Ovo s toga, što je odredbom člana 165. stav 1. navedenog Zakona, propisano da po žalbama izjavljenim protiv prvostepenih rešenja donetih u poreskom postupku, rešava ministar ili lice koje on ovlasti, a odredbom člana 160. stav 1. tačkom 7. istog Zakona, da Poreska uprava, kojom rukovodi direktor, odlučuje o žalbama izjavljenim protiv rešenja donetih u poreskom postupku. Takođe, odredbom člana 197. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 i 31/01), koji se shodno primenjuje na osnovu odredbe člana 3. stav 2. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, propisano da uvod rešenja sadrži naziv organa koji donosi rešenje, dok je odredbom člana 201. stav 1. istog Zakona, propisano da rešenje potpisuje službeno lice koje ga donosi i najzad odredbom člana 285. stav 2. navedenog Zakona, utvrđena je obaveza organa da na pogodan način upozna stranke, koja su lica ovlašćenja za rešavanje u upravnim stvarima.

Imajući u vidu da je osporeno rešenje potpisao samostalni izvršilac, a iz uvoda rešenja se ne može utvrditi da li je to lice ovlašćeno za rešavanje po žalbama izjavljenim protiv prvostepenih rešenja donetih u poreskom postupku, Vrhovni sud Srbije je našao da je donošenjem ovog rešenja učinjena povreda pravila postupka koju je potrebno otkloniti u ponovnom postupku, a zbog koje sud nije mogao da oceni zakonitost osporenog rešenja u materijalno-pravnom smislu.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je, ponetu tužbu uvažio i poništio osporena rešenja, odlučujući kao u dispozitivu presude, na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) u vezi člana 38. stav 2. istog Zakona, s tim što tuženi organ u ponovnom postupku vezan primedbama suda i pravnim shvatanjem iz ove presude na osnovu člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 01.11.2007. godine, U. 5060/06

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Goran Josifov, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK